

Publicerad 2014-04-29 22:35 av Maria Sundelin

Man måste våga

Ostadig grund. Ja tack :)

Kanske låter det absurt ja helt befängt

Men faktum kvarstår trots allt

För jag skulle känna mig så mycket tryggare

Om jag gick på en svajande myr

Där varje felsteg skulle leda till min död

Än vad jag gör nu när jag går på asfalt

En hård platt stadig grund

Men säkerheten sitter inte i materialet

Utan i det faktum att ord är ord

Och förblir det hur mycket vi än önskar

Att det vore våra innersta känslor

Som satt fastklistrade med bläck

Där på det skrynkliga papperets rader

Visst en del ord lyckas tränga in

Under våra genomskinliga hudlager

Men de förblir aldrig långvariga

Lämnar sällan några svärläkta ärr

Eller nersvärtade minnen efter sig

Utan möjligen en krypande oro

Någonstans i magtrakten

Så placera mig på den blötaste myr

Och du skall finna mig leende

Med slutna ögon ska jag sedan

Ta mig från tuva till tuva

Lika lätt som skräcken tar mina åskådare

För jag har aldrig varit rädd

För att ha döden som lekkamrat

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Sundelin med Poeter.se id #45394 innehar upphovsrätten